

فرید نوری علمداری، مالک آکادمی سوارکاری کایان:

## نقش مدیریت نوآرانه در اشتغال‌زایی و رشد اقتصادی سوارکاری ایران

سوارکاری به‌عنوان رشته‌ای تلفیقی از ورزش، مهارت، ارتباط انسان و حیوان و یک صنعت گسترده، در بسیاری از کشورهای جهان جایگاه ویژه‌ای پیدا کرده است. این حوزه با دربرگرفتن بخش‌هایی مانند آموزش، پرورش اسب، خدمات تخصصی و اشتغال‌زایی، ظرفیت‌های فراوانی برای توسعه دارد. در ایران نیز با وجود پیشینه ارزشمند اسب‌های ایرانی و حضور استعدادهای جوان، حرکت به سمت آموزش حرفه‌ای، نوآوری، حمایت از ورزشکاران و بهره‌گیری از تجربه‌های جهانی می‌تواند مسیر رشد و ارتقای این رشته را هموارتر کند.

به گزارش شبکه خبری مدیران نابغه، فرید نوری علمداری، مالک و سرمربی آکادمی سوارکاری کایان، در این گفت‌وگو از ظرفیت‌های گسترده سوارکاری، چالش‌های موجود در مسیر رشد این رشته، اهمیت خلاقیت و نوآوری در موفقیت ورزشکاران، نقش رسانه‌ها در تغییر نگاه جامعه و ضرورت توجه بیشتر به استعدادهای جوان سخن گفته است.

وی همچنین بر لزوم ایجاد زیرساخت‌های حرفه‌ای، حمایت از مربیان و ورزشکاران مستعد و معرفی هرچه بهتر سوارکاری به عنوان ورزشی پویا و اثرگذار تأکید کرد. نوری علمداری معتقد است با برنامه‌ریزی هدفمند و بهره‌گیری از تجربه‌های نوین، می‌توان مسیر پیشرفت این رشته را هموارتر کرد.

سوارکاری؛ ورزشی با ظرفیت یک صنعت گسترده

فرید نوری علمداری با اشاره به جایگاه جهانی سوارکاری اظهار کرد که این رشته تنها یک ورزش یا فعالیت تفریحی نیست، بلکه در بسیاری از کشورها به‌عنوان یک صنعت شناخته می‌شود. به گفته او، سوارکاری یک زنجیره گسترده از فعالیت‌ها را شامل می‌شود که بخش‌هایی مانند دامپزشکی، نعل‌بندی، تولید تجهیزات، خوراک اسب، باشگاه‌داری، آموزش و پرورش اسب را دربر می‌گیرد.

وی بیان کرد، همین گستردگی باعث شده است سوارکاری در جهان یکی از حوزه‌های مهم اشتغال‌زایی محسوب شود و علاوه بر جنبه ورزشی، از ظرفیت اقتصادی قابل توجهی برخوردار باشد.

او افزود، در ایران نیز این رشته دارای ظرفیت‌های فراوانی است، اما برای استفاده بهتر از این ظرفیت‌ها، نیاز به برنامه‌ریزی، توسعه زیرساخت‌ها و نگاه حرفه‌ای‌تر وجود دارد.

جایگاه اسب ایرانی و ضرورت توجه به اصلاح نژاد

نوری علمداری با اشاره به پیشینه تاریخی اسب ایرانی عنوان کرد، بسیاری از نژادهای مطرح اسب در جهان، در گذشته از ویژگی‌های ژنتیکی اسب‌های ایرانی بهره برده‌اند. وی توضیح داد، نژادهایی مانند اسب کاسپین، اسب ترکمن و اسب عرب ایرانی در سطح جهانی شناخته شده هستند و از ارزش تاریخی برخوردارند.

او ادامه داد، کشورهای مختلف با استفاده از ظرفیت‌های ژنتیکی اسب‌های ایرانی، برنامه‌های اصلاح نژادی گسترده‌ای انجام داده‌اند و توانسته‌اند نژادهایی با قابلیت‌های بالا برای ورزش‌های حرفه‌ای تولید کنند.

به گفته وی، صرف داشتن پیشینه تاریخی برای رقابت در سطح جهانی کافی نیست و اسب‌های ورزشی نیز مانند هر حوزه تخصصی دیگری نیازمند توسعه علمی، اصلاح نژاد و سرمایه‌گذاری مستمر هستند.

نوری علمداری تأکید کرد، اگر در سال‌های گذشته برنامه‌ریزی بیشتری برای توسعه نژادهای داخلی انجام می‌شد، شاید امروز ایران به جای واردات اسب، توانایی بیشتری در تولید اسب‌های رقابتی در سطح بین‌المللی داشت.

نوری علمداری با اشاره به ظرفیت‌های رو به رشد فعالیت حرفه‌ای سوارکاران ایرانی، یکی از موضوعات مهم در این مسیر را تسهیل فرآیند واردات و جابه‌جایی اسب عنوان کرد.

وی توضیح داد که در شرایط کنونی امکان واردات اسب از کشورهای مختلف فراهم است و این موضوع فرصت ارزشمندی برای ارتقای سطح رقابت‌پذیری سوارکاران ایرانی ایجاد کرده است. با این حال، برای تکمیل این روند و حضور پررنگ‌تر در رقابت‌های بین‌المللی، نیاز است راهکارهای مؤثرتری برای بازگشت و جابه‌جایی اسب‌ها میان کشورها فراهم شود تا مسیر فعالیت حرفه‌ای ورزشکاران هموارتر شود.

به گفته وی، رفع این موانع می‌تواند زمینه حضور گسترده‌تر سوارکاران ایرانی در میادین جهانی و توسعه جایگاه ایران در ورزش سوارکاری را فراهم کند.